

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.
منصور حکمت

شماره ۲۵۲
۳ فروردین ۱۳۸۴
۲۳ مارس ۲۰۰۵

ایسکرا

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

به استقبال اول مه روز جهانی کارگر برویم

محمد آسنگران

روز جهانی کارگر در راه است. اول مه روز همبستگی و اتحاد طبقه کارگر در مقابل سرمایه داران و دولتهایشان، روزی تاریخی و جهانی و از دستاوردهای بشر متمدن و جنبش سوسیالیستی است. این روز در تاریخ بشر جایگاه خاصی دارد. اول مه یاد آور جنبش رادیکال و طبقاتی کارگران علیه استثمارگران است. در این روز میلیونها نفر در سراسر دنیا به خیابان آمده و علیه ظلم و ستم، علیه استثمار و فقر،

صفحه ۲

مردم کردستان به استقبال سال نو رفتند

در جشن نوروز در مریوان پاسداران حکومت از دست جوانان کتک خوردند

در کامیاران جشن و شادی مردم تا دیروقت ادامه داشت

صفحه ۵

تسلیت بمناسبت درگذشت صالح کمانگر

صفحه ۵

تظاهرات مردم مهاباد بر
علیه رژیم

صفحه ۵

به یاد کمون بمناسبت صد و سی و چهارمین سالگرد کمون پاریس

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

سر دبیر ایسکرا منصور فرزاد

Tel: 0046 73 770 64 54
E.mail:
mansoorfarzad@yahoo.se

دبیر کمیته کردستان محمد آسنگران

tel: 0049 1633458007
E.mail:
asangaran@aol.com

تلوویزیون کانال جدید ۸ تا ۱۰ شب

Satellite: Telstar12

Center Frequency:
12608MHz

Symbol Rate:19279

FEC:2/3

Polarization:Horizontal

رادیو انترناسیونال

۹ هر شب

رادیوی قوی با پوشش سراسری در ایران

صدای آزادی، صدای حقیقت
صدای کارگر، صدای انسانیت
به همه طول موج
رادیوی را معرفی کنید

۴۱ متر برابر

با ۷۴۹۰ کیلو هرتز

ایسکرا

چهارشنبه ها منتشر
میشود

خاصی به استقبال روز جهانی کارگر میروند. با شناخت دقیق از این شرایط و ویژگیها میتوانیم اول مه امسال را به نقطه عطفی در مبارزات خود علیه رژیم اسلامی و سرمایه داران تبدیل کنیم.

ویژگیهای شرایط فعلی در ایران! ما در ایران در شرایطی به استقبال اول مه روز جهانی کارگر میرویم که ۸ مارس روز جهانی زن را با موفقیت پشت سر گذاشتیم. در شرایطی به استقبال روز جهانی کارگر میرویم که در چهارشنبه سوری و مراسم های سال نو، مردم یکبار دیگر قدرت میلیونی خود و انزجارشان از حکومت را به عیان نشان دادند.

رژیم اسلامی در ضعیف ترین دوران حیاتش بسر میبرد. احتمال کم کردن شر حکومت از سر جامعه، در سال آتی، به یک امید همگانی تبدیل شده است. همگان از امکان تغییرات اساسی در جامعه در یکسال آینده حرف میزنند. این بیانگر یک تناسب قوای دیگر و یک روحیه تعرضی است که میتواند جنبش چپ و کمونیسم کارگری را تمام قد به جامعه معرفی کند و در راس مبارزات مردم قرار دهد و تثبیت نماید. رژیم اسلامی هم از خارج و هم از داخل به شدت تحت فشار قرار دارد. مبارزات مردم و بویژه کارگران از ۱۶ آذر تا کنون یک سیر صعودی با شدت بالایی را طی کرده است. گستردگی و رادیکال شدن این مبارزات جریانات راست جامعه را سراسیمه کرده است. طرح رفاندمشان متولد نشده، شکست خورده و عملاً جبهه راست را تکه پاره کرد.

۸ مارس امسال نشان داد هژمونی چپ در جامعه چنان گسترش یافته است که حتی جریانات راست پروغرب و دوم خردادیهای شکست خورده و ناسیونالیسم کرد هم نتوانستند از کنار آن رد شوند. اینها قبلاً اسمی از این روز به زبان نمی

آوردند. اما امسال همگی "مدافع" حقوق زن شدند.

ما این را نشانه قدرت چپ در جامعه میدانیم. جامعه به چپ چرخیده است و راست ناچار شده است از آزادی و حقوق زن حرف بزند. اگر قبلاً روز فاطمه و کشف حجاب رضا شاهی و انقلاب سفید را در مقابل روز جهانی زن علم کرده بودند، امسال کسی از فاطمه و اعیاد مذهبی و فرح و انقلاب سفیدش اسمی نبرد. همه تلاشهای چندین ساله این صف یکجا دود شد و به هوا رفت.

اول مه امسال یک میدان و عرصه دیگر است که چپ جامعه هژمونی خود را باید چنان با قدرت و وسعت نشان دهد که این جریانات ضد انقلابی بیش از پیش حاشیه ای و منزوی شوند. جنبش ما در کردستان در عین حال در مقابل ناسیونالیسم کرد و برای حاشیه ای کردن این جنبش باید هشیاری بیشتری از خود نشان دهد.

اول مه در کردستان، به کدام مسائل باید توجه کرد؟

کردستان در چند ماه اخیر تحولات جدی و مهمی را پشت سر گذاشت. اعتصاب کارگران نساجی و عقب راندن رژیم و تجارب و درسهای آموزنده آن، پروژه حکومت را بخاک مالید و فضای رادیکال و چپ را در کردستان بیش از پیش تقویت کرد. هشت مارس امسال در کردستان یک واقعه مهم دیگر بود که توجه ها را در ابعاد هزاران نفره یکبار دیگر به حضور و قدرت چپ در این جامعه جلب کرد.

اخباری که از کردستان مخابره میشود کمتر نشانی از تحرك جریانات و جنبش ناسیونالیستی دارد. اینها در نوزدهم تلاشهای کردند اما فضای چپ جامعه به آنها مجال ابراز وجود جدی نداد.

اکنون در فضای سیاسی کردستان نه خبری از سالروز حکومت عشایر فتودالهای کرد مثل قاضی محمد هست نه کسی

از عشایری مثل سمکو (اسماعیل آقای شکاک) یاد میکند و نه حتی روز پیشمرگه و مناسک ناسیونالیستی را جدی میگیرد. اینها همگی نشانه برتری جنبش مدرن، امروزی و سوسیالیستی است که مناسک عشایری و کهنه جنبش ناسیونالیستی را حاشیه ای کرده است. این تحولات به یمن برتری نقش جنبش کارگری و کمونیستی در کردستان ایجاد شده است. امروز دیگر کسی نمیتواند تجربه سیاسی و فرهنگی و اجتماعی و بویژه تجربه مبارزاتی مردم را به کردستان عراق و تاریخ ناسیونالیسم کرد و قاضی محمد و دیگر جریانات عقب مانده مرتبط کند. این تجارب مستقیم به جنبش کارگری و سوسیالیستی در ایران و فراتر از آن به تجارب مدرن جهانی ربط پیدا کرده است. مردم کردستان بخشی از این دهکده جهانی است که روبه جلو دارد. مردم پیشقراولان خود را در صف مدرنترین و انسانیتزین جریانات پیدا کرده اند. یک کارگر و یا جوان کرد نمیتواند در تجارب پیشمرگایی و سردسته عشایر و فتوال و سرمایه دار کرد تجربه ای به نفع خود و جامعه اش پیدا کند. و به همین دلیل طبیعی است که این جریانات جایگاه خاصی در جوامع مدرن و جنبشهای مدرن پیدا نکنند. جریانات ناسیونالیستی اساساً علیه این تجارب و جنبشهای برابری طلبانه و مدرن فعالیت میکنند. برای جریانات ناسیونالیستی تجربه طالبانی و بارزانی در کردستان عراق مهم است و تلاش میکنند از آن درس بگیرند. برای کارگر و مردم مدرن کردستان هم تجارب انسان مترقی، تجارب کارگران صنعت نفت، تجارب کارگر نفت ما رهبر سر سخت ما" و شوراهای دوران قیام در تهران و... و بالاخره تجارب کمون پاریس و انقلاب اکتبر، آن دستاوردهای است که از آن درس میگیرد، می آموزد و

تاریخ خود را به این جنبشها وصل میکنند. امروز هم جنبشهای اعتراضی در کردستان افت و خیزش مستقیم به جنبش آزادیخواهی در سطح سراسری ایران مرتبط است.

در ۸ مارس امسال علیرغم فشارهای رژیم اسلامی، دستگیریها و تهدیدها و محدودیتهای متعدد و مستقیم عوامل رژیم مراسمها و جنب و جوش جامعه در ۸ مارس ابعاد وسیع و رادیکالی پیدا کرد. کل جامعه متوجه شد که این روز مهم است و باید کاری کرد. تجارب هشت مارس امسال در کردستان البته احتیاج به یک بررسی دقیقتر دارد. همین جا باید گفت برای جلوگیری از هر نوع دسیسه ای در اول مه باید به برخی نکات اساسی توجه کرد.

هشت مارس امسال در کردستان، فعالین و جنبش چپ تنها با محدودیت عوامل مستقیم رژیم روبرو نبودند. محدودیتهای غیر مستقیم جریانات ناسیونالیستی از هر رنگش که در رقابتشان با همدیگر و علیه چپ جامعه موانع تازه ای آفریدند که همه فعالین باید در رابطه با روز جهانی کارگر با هشیاری بیشتری با آن توجه کنند. این جریانات تلاش کردند بی خطر بودن خود را برای رژیم توضیح دهند. این جریانات تلاش کردند که با کنار آمدن با بخشهای از رژیم و عوامل آن، هماهنگی خود را با اهداف رژیم گوشزد کنند. با عجز و لابه و قبول حضور و سخنرانی عوامل رژیم تلاش کردند پای دست اندرکاران رژیم اسلامی را به این نوع مراسمها کشانده و قباحات این نوع کنار آمدنها را بشکنند. و در این راستا موانع و مشکلاتی برای جنبش ما و فعالین چپ ایجاد کردند. برای اول مه روز جهانی کارگر هم بدون شك صف رنگارنگ ناسیونالیسم کرد تلاش میکنند برای فعالین کارگری و

به یاد کمون بمناسبت صد و سی و چهارمین سالگرد کمون پاریس

منصور فرزاد

روز ۱۹ مارس ۱۸۷۱، هنگامیکه پاریس در محاصره نظامی پروس قرار داشت، هزاران نفر از کارگران همراه افراد گارد ملی و بقیه اقشار محروم پاریس به خیابانها ریختند. بعد از ماهها گرسنگی و فشار جنگ فرانسه و پروس و محاصره طولانی مدت پاریس، مردم با رقص و پایکوبی در کوچه و خیابانها ظاهر شدند و پیروزی خود را جشن گرفتند. کمیته مرکزی گارد ملی در تالار شهرداری مستقر شده بود و حکومت کمون را اعلام کرد. اهتزاز پرچم سرخ بر فراز شهرداری تمام مردم را به خیابانها کشانده بود. همه چیز دوست داشتنی بود، شهر رنگ و روی دیگری داشت و صدای خنده و آواز مردم پاریس را زیبا نموده بود. هزاران نفر همراه با نیروهای مسلح گارد ملی خود را به تالار شهرداری رساندند تا شاهد اعلام آزادی پاریس از طرف کمیته مرکزی گارد ملی باشند.

اما اشراف و اعیان محلات زیبای شهر، با شتاب و توسل به هر وسیله ای سعی داشتند که از پایتخت بگریزند. موج جمعیت در خیابانها فرار مفتضحانه ژنرالها، سلطنت طلبان و بورژوازی پاریس را با شادی و نشاط بدرقه میکرد. اعلامیه های گارد ملی به دیوارها نصب شده بود که در آن خطاب به مردم شهر نوشته شده بود: "خلق پاریس یوغی را که میخواستند به گردنش ببیاویزند به دور انداخته است. حکومت نظامی ملغی شده است..... فرانسه و پاریس چنان حکومت جمهوری را پایه گذاری خواهند کرد که برای همیشه به دوران تهاجمات و جنگهای خانگی پایان خواهد داد"

اعلام تشکیل حکومت کمون با امضای بخشی از رهبران کارگران و

فرماندهان انقلابی گارد ملی صادر شده بود.

با تشکیل حکومت کارگران در پاریس، زمینداران، بانکداران، سرمایه داران، کشیشان، ژنرالهای ارتش و انگلها به کاخ ورسای در چند کیلومتری پاریس گریختند. سیاستمداران از قدرت عزل شده به همراه ژنرالهای قاتلی چون تی بی، سلطنت طلبان و پارلمنتاریستها از همان بدو استقرار در ورسای در صدد به زیر کشیدن حکومت کارگری برآمدند. با همکاری دولتهای همجوار تلاش داشتند که حکومت جدید را حکومت یک مشت افراد ضدملی، بیگانه پرست، جنایتکار و بی سروپا معرفی کنند. ورسای به کلیه کارمندان و نظامیان پیام داد که با حکومت جدید همکاری نکنند و بعدها با اعدام کموناردها و طرفداران آنها، میخواست که ترس و وحشت دوران خود را دوباره غالب کند.

اما در چند کیلومتری ورسای، در پاریس، شور و شوق غریبی حاکم شده بود و کموناردها با دل و جان میکوشیدند که سیستمی برپا کنند که رفاه و آسایش شهروندان را تضمین کند.

کمون در ۲۹ مارس چند فرمان مهم صادر کرد. از آنجائی که نود درصد مردم پاریس که کارگران و بسیاری از خرده بورژواها و حتی بورژواهای متوسط را نیز شامل میشد به علت اقساط بدهی خود تهدید به اخراج و حبس میشدند، کمون فرمانی درباره تعویق اقساط بدهیهای پرداخت نشده را صادر کرد. همچنین بدهی مستاجران را باطل اعلام کرد و تصریح شده بود که صاحبخانه ها حق ندارند مستاجران را بیرون کنند. اهمیت این فرمان در این بود که مالکیت

خصوصی جامعه سرمایه داری که امری مقدس و تغییر ناپذیر جلوه داده می شد را متزلزل می کرد.

در همین روز کمون طرحی برای اداره پاریس تصویب کرد وده کمیسیون تاسیس گردید از جمله: آموزش و پرورش، دادگستری، ارازا و خواربار، دارائی، جنگ، امنیت عمومی، صنعت و مبادله خدمات عمومی و روابط خارجی، کارو کمیسیون اجرائی.

روز بعد فرمانی صادر شد مبنی بر اینکه اعضای منتخب بمنظور اداره امور محلی مسئولیت شهرداریهای بخشهای مختلف شهر را بعهده میگیرند و به آنها اختیار داده شد که کمیسیونهایی را برای حل و فصل مسائل محل انتخاب کنند. کلیه فعالیت دستگاه اداری باید در خدمت و تحت نظارت مردم قرار داشته باشد و میتوان آنها را عزل و نصب کرد. جدا کردن کلیسا از دولت، حذف بودجه مربوط به انجام مراسم مذهبی و توقیف اموال کلیسا مورد مخالفت اعضای بین الملل که تحت تاثیر افکار پرودونی بودند قرار گرفت. آنها از مصونیت اموال کلیسا دفاع میکردند. جدا کردن کلیسا از دولت و توقیف اموال آن با اکثریت به تصویب رسید.

کارل مارکس در باره این فرمان چنین نوشته است: "همینکه کمون از کار انحلال ارتش دائمی و پلیس، این دو ابزار قدرت مادی دولت سابق، فراغت یافت درصد درآمد تا ابزار معنوی سرکوب و اختناق توده ها یعنی "قدرت کشیشان" را نیز درهم بشکند، کمون فرمان انحلال همه کلیساها و مصادره اموات آنان را در مقیاسی که مالک شمرده میشدند تصویب کرد."

اقدامات کمون سبب ابراز خشم شدیدی از جانب ورسای و کلیه

مطبوعات بورژوازی گردید. خشم و نفرت آنها ناشی از این واقعیت بود که کلیسا پس از سلطه سرمایه داری در فرانسه تبدیل به ابزار انقیاد روحی و فکری مردم شده بود زیرا که سلطه بورژوازی را تغییر ناپذیر و ابدی جلوه میداد.

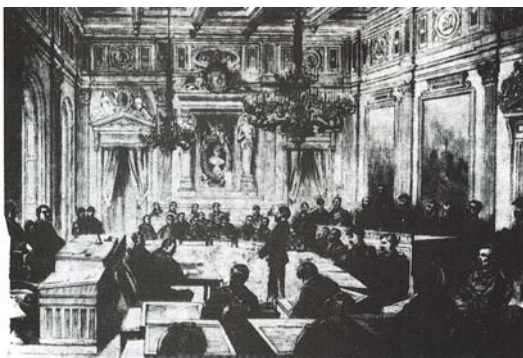
در اواخر ماه مارس کمون پروتو را به وزارت دادگستری برگزید تا به پرونده ها رسیدگی کند و آزادی فردی شهروندان را تامین نماید. در روزهای نخستین ماه آوریل حدود ۱۵۰ نفر از زندانیان آزاد شدند. همچنین کمیسیون اجرائی کمون تصمیم گرفت که کلیه پرونده های زندانیان باید فوراً مورد رسیدگی قرار گیرند و آنها یا باید بلافاصله آزاد شوند و یا به پای میز محاکمه بیایند. در آن قرار تاکید شده بود که: "کمیسیون باید به فوریت هر چه تمامتر به حل و فصل مساله ای پردازد که تا این حد با یکی از مهمترین اصل جمهوری یعنی با آزادی مرتبط است." و بر طبق تصمیم کمون دادگستری می بایست

" جریان عدالت را تامین کند." انتخاب دادرسان یکی از مهمترین خواسته های مردم بود و بویژه هنگام انتخابات کمون. طبق تصمیمات کمون قضاات انتخابی بودند و متهمین حق داشتند حضور شهودی را که برای دفاع از خود ضروری میدانستند بخرج کمون درخواست کنند. متهم حق داشت شخصاً وکیل برای دفاع از خود انتخاب کند. جلسات دادگاه عمومی بود و جرایم گزارش جریان آن را منتشر میکردند. رئیس دادگاه تنها برای یکبار انتخاب میشد. هیئت ژوری یا قضاوت توسط هیات منصفه که توسط ناپلئون اول منحل شده بود دوباره در دادگاههای کمون برقرار گردید. هرچند کمون و کمیسیون دادگستری وابسته به آن مجال آنرا نیافتند تا تصمیمات خود را در این باره به موقع اجرا بگذارند و موسسات قضائی مورد نظر خود را خلق کنند، با این وصف فقط کمون بود که توانست شکافی در دستگاه قضائی بورژوازی آن دوران پدید

در تالار شهرداری اعلامیه کمون را می خوانند

(۲۸ مارس ۱۸۷۱)

جلسه کمون پاریس در تالار شهرداری

دهها هزار سرباز اسیر فرانسوی را بمنظور کمک به تی‌یر از زندان آزاد کرد. تی‌یر اسیران کمون را بدون محاکمه تیرباران می‌نمود. کمون ناچار شد برای حمایت از جان اسیران خود و در مقابل عمل غیر انسانی کشتن کموناردی‌های اسیر، از هواداران ورسای گروگان بگیرد.

در هفته آخر ماه مه تی‌یر به پاریس لشکرکشی کرد و با مقاومت سختی از طرف زنان و مردان پاریس مواجه شد. جنگ ۸ روز در جریان بود که در آن تی‌یر هزاران نفر را به خاک و خون کشید. روز بعد از تسلط تی‌یر بر پاریس، حدود پنج هزار نفر از اسیران را قتل عام کردند. همان موقع مارکس نوشت "تاریخ چنان قاتلین کمون پاریس را به چهار میخ کشیده که دعای کشیش هایش هرگز قادر به نجات آن نخواهد بود".

خاطره مبارزین کمون، جسارت و فداکاری‌های آنها در دل کارگران، محرومین جامعه و آزادیخواهان برای همیشه زنده خواهد ماند. زیرا که آنها برای رهایی بشریت مبارزه کردند و هدف آنها تاسیس دولتی کاملاً جدید بود که رفاه و آسایش شهروندان از مقدسات آن بود. زنده باد کمون پاریس

توضیح: منبع بخشی از فاکت‌های این مقاله کتابهای "جنگ داخلی در فرانسه" بقلم مارکس و "کمون پاریس ۱۸۷۱" که زیر نظر ژ. ژ. لوفسکیا و آ. مانفرد-آمولوک (مولوک) تنظیم گردیده، می‌باشد.

بزرگتر عرضه نکرده است. اگر آنها از پا در آیند علت فقط اخلاق خودشان است که "بچه‌های خوبی" هستند. میبایست بعد از آنکه ابتدا ژنرال وینوا و سپس عناصر ارتجاعی گارد ملی پاریسی میدان را خالی کردند بلافاصله به ورسای حمله ور شوند.

کمیته مرکزی درنخستین اعلامیه‌های خویش بارها تاکید کرده بود که همیشه به اختیارات خود به چشم موقت نگریسته و هروقت کمون بخواهد آن اختیارات خود را منتقل خواهد کرد. آنها که مظهر و نماینده انقلاب و صدها هزار نفر از کارگران پاریس بودند، فرصتهای گرانبهائی را از دست دادند و ضد انقلاب ساکن در ورسای را بحال خود گذاشتند. در حالیکه ورسائیان برای تبلیغات و جمع آوری نیرواز پولهای بانک مرکزی در پاریس استفاده می‌کردند، کموناردها بانک را در اختیار خود نگرفتند.

انقلاب ۲۸ مارس و اقدامات کمون، زمینداران، سرمایه داران و کلیه نیروهای مرتجع منطقه را متوجه خطر بزرگی که از طرف کارگران آنها را تهدید میکرد نمود. روزنامه‌ها و ارگانهای وابسته به طبقات حاکم، با تنفر و خشم از کموناردها یاد می‌کردند و آنها را "عده‌ای از ولگردان رذل بی پدر و مادر که زمام امور را بدست گرفته اند" و یا کمیته مرکزی گارد ملی را "افزادی مشکوک، ناشناخته و جنایتکاران فراری از زندان" نام می‌بردند و اقدامات کمون را با نثار فحشهای رکیک رد می‌کردند. پروس

پاریس بر این عقیده بود که دست زدن به عملیات خصمانه از ناحیه دولت تی‌یر امکان پذیر نیست زیرا که به عقیده آنها شرکت بیش از ۲۲۰ هزار نفر در انتخابات کمون به انقلاب ۱۸ مارس جنبه قانونی بخشیده و هر گونه عذر و بهانه جنگ خانگی را از بین برده است.

تی‌یر و دیگر مرتجعین هنگام فرار به ورسای هر آن پشت سر خود را نگاه می‌کردند و در انتظار تعقیب و حمله نیروهای گارد ملی بودند اما با کمال شگفتی متوجه شدند که کمیته مرکزی گارد ملی فعلاً چنین قصدی ندارد و خیال دارد که برای مشروعیت دادن به دولت کمون انتخابات را برگزار نماید. پاریس انقلابی بیش از ۲۰۰ هزار نیروی مسلح در اختیار داشت و فرماندهان آن افرادی کارداران، جسور و لایق بودند کسانی که بخشی از آنها عضو بین الملل و بعدها در انتخابات کمون انتخاب شدند و اولین دولت کارگری را تشکیل دادند.

مارکس در نامه‌ای به ویلهلم لیبک نخت چنین نوشت: "پاریسیان شکست خواهند خورد، و این شکست محرز است و تقصیر خودشان هم هست، تقصیری که بطور کلی ناشی از زیاده روی ایشان در شرافت و درستی است. ابتدا کمیته مرکزی و سپس کمون به آن تی‌یر بدجنس فرصت دادند که نیروهای دشمن را متمرکز کنند، به دو جهت نخست آنکه از روی حماقت نخواستند جنگ داخلی راه بیفتد.

انگارتی‌یر با تلاش خود برای خلع سلاح پاریس به زور، اول بار خودش جنگ داخلی را راه نینداخته بود. ثانیاً به صرف اینکه متهمشان نکنند که از قدرت سواستفاده کرده اند بجای اینکه پس از شکست ارتجاع در پاریس بلافاصله به ورسای حمله کنند و کار دشمن را یکسره کنند با مشغول شدن به انتخابات کمون که سازماندهی و سایر کارهای آن وقت زیادی میخواست وقت گرانبهائی را تلف کرده اند." در نامه معروف مارکس به گوگلمان در تاریخ ۱۲ آپریل ۱۸۷۱ آمده: "تاریخ هنوز از این

۳- کارگاههای بزرگ را به تعاونیهای کارگری سپردند
۴- گیوتین و وسائل شکنجه را بلافاصله به آتش کشیدند
۵- کلیه بدیهی‌های کارگران به بانک و از جمله بدیهی اجاره خانه‌ها را بخشیدند
۶- وسائل کارگرانی را که نزد بانک رهنی بود به کارگران بازگرداندند

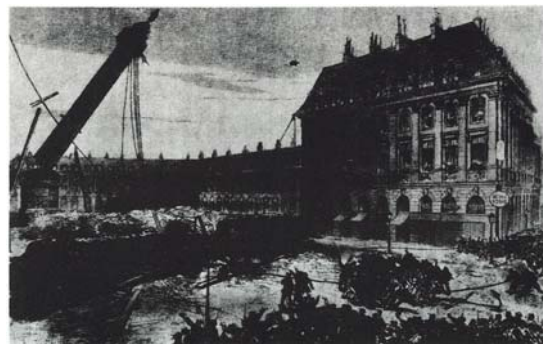
۷- ارتش را منحل کرده و تسلیح همگانی برقرار کردند
۸- کمون اعلام کرد که درفش کمون، درفش جهانی است
۹- کمون پاریس، زمین را از آن دهقانان، ابزار را از آن کارگران و کار را حق طبیعی همگان اعلام کرد.

۱۰- اداره کاربایی را از کنترل پلیس در آورده و به شهرداریهای ۳۰ شعبه در نقاط مختلف پاریس سپرد.

۱۱- کموناردها برج "وان دم" مظهر برتری ملت فرانسه را واژگون کردند (این برج از طریق ذوب توپهای بغنیمت گرفته شده در جنگهای استعماری ناپلئون ساخته شده بود)

۱۲- کمون کار شبانه نانوائیها را ممنوع اعلام کرد
۱۳-.....

با این حال کمون مرتکب اشتباهات فاحشی گردید که سبب شد ورسائیان فرصت بدست آورند خود را برای مقابله با کمون تجهیز نمایند. با اینکه در ۲۹ مارس کمون خطابه‌ای به مردم پاریس صادر کرد و در مقابل دسیسه چینیهای دولت ورسای به آنها هشدار داد اما کلاً

پایین کشیدن ستون واندموم

مرگ نا بهنگام صالح کمانگر را به خانواده اش تسلیت می‌گوئیم

صالح کمانگر

خبر مرگ نابهنگام صالح کمانگر که بر اثر تصادف رانندگی در روز شنبه ۱۹ مارس، اتفاق افتاد، خانواده صالح، بستگان و همه ما دوستان و یارانش را در غم و اندوه عمیقی فرو برد. صالح یکی از چهره‌های شناخته شده مردم در کامیاران و سنج بود. او انسانی پرشور و مبارز بود که زندگیش را

وقف اعتراض و مبارزه با نابرابری و ظلم و ستم کرد. خانواده صالح قبلا سه نفر دیگر از عزیزانشان را به اسامی عبدالله، حبیب الله و محمد کمانگر را در مبارزه علیه جمهوری اسلامی ایران از دست داده‌اند. مرگ صالح کمانگر باز هم یاد عزیزان جانباخته این خانواده را در

افکار عمومی زنده کرد. برای من که از نزدیک همه این عزیزان را می‌شناختم و در کنار و به همراه آنها مبارزه کرده‌ام، از دست دادن صالح عزیز غم و دردی جانکاه است. این غم بزرگ را بویژه به کبری کمانگر مادر داغدیده صالح و طوبی کمانگر خواهر وی و همه افراد خانواده اش صمیمانه تسلیت می‌گویم.

یاد عزیز صالح کمانگر گرامی باد.
محمد آسنگران دبیر کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۲ فروردین ۸۴
۲۲ مارس ۲۰۰۵

مردم کردستان به استقبال سال نو رفتند

دست جوانان کتک خوردند در کامیاران جشن و شادی مردم تا دیروقت ادامه داشت

جوانان و مردم که در تجمع اعتراضی اقدام به دادن شعار بر علیه رژیم کرده بودند، با حمله نیروی نظامی مواجه شده و تعدادی دستگیر شدند. لازم به توضیح است که در شهرهای بانه، قروه، پاوه، مریوان، کامیاران، دهگلان، سردشت، و سقز مردم و جوانان به استقبال سال تازه رفته و در اکثر این مراسمها بر علیه رژیم شعار داده‌اند.

۲ فروردین ۱۳۸۴
۲۲ مارس ۲۰۰۵

در جشن نوروز مریوان پاسداران حکومت از

محلات شلوغ و پرجمعیت شهر، اقدام به برپایی مراسمهای سال نو در محلاتی دیگر نمودند. علیرغم کنترل شدید شهر جوانان و مردم شهر اقدام با آتش زدن لاستیک و تلاش برای راندن نیروهای نظامی از محلات نموده و اقدام به شعار دادن بر علیه رژیم نمودند. نیروهای رژیم در ادامه حملاتشان به مردم و برای برهم زدن تجمعات ضد رژیم تعدادی را دستگیر کرده‌اند.

بوکان: مردم بوکان در روز اول فروردین و همزمان با تحویل سال تازه اقدام به رقص و پایکوبی در سطح شهر نمودند. صدها تن از

سنندج: هزاران نفر از مردم شهر سنندج در عصر روز یکشنبه علیرغم فضا و جو حکومت نظامی اعلام نشده به استقبال سال نو رفتند. از آنجایی که برگزاری مراسمها و جشن‌های ویژه سال تازه رسماً از طرف رژیم ممنوع اعلام شده و نیروی انتظامی با حضور گسترده در مناطقی نظیر، حسن آباد، خیابان فرودسی، وکیل، میدان اقبال و چندین نقطه شهر مانع برگزاری جشن‌های شادمانی مردم شده بودند، اما نتوانستند جلوی برپایی مراسم‌های رقص و پایکوبی مردم را بگیرند. مردم با آگاه شدن از محاصره

بایوه و تازه‌آباد لاستیک آتش زده بودند، صورت‌های خود را بسته بودند و به نیروهای انتظامی با سنگ و مواد آتش‌زا حمله می‌کردند. نیروهای مسلح حکومت شروع به شلیک هوایی کردند تا جمعیت را متفرق کنند اما بر تعداد مردم هرچه بیشتر افزوده می‌شد. چندین نفر از مامورین جمهوری اسلامی زخمی شدند و چند دستگاه موتور سیکلت آنها در اثر حمله مردم از کار افتاد. درگیری و حمله به مامورین تا ساعتها ادامه داشت. روز قبل نیز در در شهرک هجرت یکی از محلات اطراف مریوان جشن و شادی با شرکت شمار زیادی از مردم برپا بود. نیروهای انتظامی با همکاری مامورین اطلاعات به سوی مردم آمدند و با تهدید تلاش

اطلاعیه تغییر طول موج رادیو انترناسیونال

از ۷ فروردین ۱۳۸۴

۲۱ متر برابر با ۱۳۸۰۰ کیلوهرتز

اطلاع می‌رسانیم که از تاریخ ۷ فروردین ۱۳۸۴ برابر با ۲۷ مارس ۲۰۰۵، طول موج رادیو انترناسیونال تغییر میکند. طول موج جدید رادیو ۲۱ متر برابر با ۱۳۸۰۰ کیلوهرتز است.

برنامه‌های رادیو انترناسیونال از روز یکشنبه ۷ فروردین ۱۳۸۴، ساعت ۹ شب به وقت تهران، روی طول موج کوتاه ۲۱ متر برابر با ۱۳۸۰۰ کیلوهرتز پخش میشود.

بدلیل فاصله در تغییر ساعت ایران و اروپا، برنامه‌های رادیو موقتاً و بمدت یک هفته، از اول فروردین تا هفتم فروردین، ساعت ۸ شب روی طول موج فعلی یعنی ۴۱ متر برابر با ۷۴۹۰ کیلوهرتز پخش میشود.

لطفاً ساعت پخش و طول موج جدید رادیو انترناسیونال را وسیعاً به اطلاع عموم برسانید.

مدیر رادیو انترناسیونال،

سیاوش دانشور

۱۶ مارس ۲۰۰۵

داشتند مردم را پراکنده کنند و آتش ها را خاموش نمایند اما جشن مردم ادامه یافت.

در کامیاران نیز مانند دیگر شهرهای کردستان جشن و شادی بر پا بود. یک شب قبل از سال نو مردم در این شهر در خیابان ها به مناسبت فرا رسیدن سال نو آتش روشن کردند و جاده مسیر ترمینال را بستند. آنچنانکه هیچ ماشینی امکان عبور از این مسیر را نداشت. امروز نیز به مناسبت سال نو در دو روستای الک و شاهینی دو مراسم بزرگ بر پا بود که از روستاهای اطراف و بخشی از مردم شهر در این مراسم حضور یافته بودند و تا پاسی از شب مشغول رقص و پایکوبی بودند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران با شادباش سال نو و

حمایت از حمله مردم مریوان به نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی، همه مردم را به مقابله هرچه وسیع تر با نیروهای جمهوری اسلامی و زیر پا گذاشتن قوانین و سنتهای این حکومت در همه جا فرا میخواند.

تظاهرات مردم مهاباد بر علیه رژیم

براساس اخبار و گزارشات رسیده به کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران عصر روز یکشنبه ۳۰ اسفند ماه علیرغم اعلام حکومت نظامی و کنترل شدید شهر توسط نیروهای نظامی جوانان و مردم مهاباد مراسم سال نو را تبدیل به تظاهرات بر علیه رژیم کردند. عصر

روز یکشنبه استانداری آذربایجان غربی و فرماندار مهاباد با صدور اطلاعیه هایی اعلام کرده بودند که برگزاری مراسم با توجه به سوء استفاد افراد و جریانات سود جود که منتظر برپا کردن بلوا و آشوب هستند، در مکانهای عمومی و در سطح شهر ممنوع می باشد. در همین زمینه فرمانده نیروی انتظامی اقدام به تقویت نیروهای گشت زنی و کنترل در سطح شهر نموده بود. اما علیرغم همه این تدابیر هزاران نفر از مردم مهاباد همزمان با تحویل سال تازه در میدان شهرداری و چهارراه آزادی مهاباد تجمع کرده، همراه با رقص و پایکوبی به دادن شعار بر علیه رژیم پرداختند. نیروهای انتظامی که سراسیمه شده بودند اقدام به برهم زدن مراسم جشن و شادمانی مردم کردند. اما مردم

بود که خبرگزاری های دولتی نیز ناچار از منعکس کردن خبر این تظاهرات شدند. بر اساس آخرین اخبار رسیده امروز سه شنبه دوم فروردین ماه دستگیر شدگان هنوز آزاد نشده و عده زیادی از دستگیر شدگان را به زندانهای ارومیه منتقل کرده اند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران ضمن محکوم کردن حملات و تعرضات رژیم به مردم از مردم مبارز مهاباد می خواهد که اعتراضات و مبارزاتشان را برای آزادی همه دستگیر شدگان ادامه بدهند. دستگیر شدگان باید فوراً آزاد شوند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۲ فروردین ۱۳۸۴
۲۲ مارس ۲۰۰۵

ادامه به استقبال اول مه روز

چپ مانع تراشی نکنند. تلاش میکنند باز هم پای عوامل رژیم را به این مراسمها بکشانند. فعالین کارگری و کمونیست باید تلاش کنند مستقل از دولت و خانه کارگر به خیابانها بیایند. روز جهانی کارگر روز مارش عمومی کارگران و مردم آزادیخواه علیه سرمایه داران و جمهوری اسلامی است. امسال باید با قدرت و وسعت بیشتری به میدان آمد. اول مه امسال میتواند نقطه آغاز و تحول کیفی در رشد و بیان انقلاب کارگری در ایران باشد.

برگزاری مراسمهای مستقل، یک پرنسیپ مهم جنبش کارگری در ایران و در همه مراسمهای اول مه، صف کارگران و مردم از

وسعت در جامعه برگزار شود. از همین حالا باید دست بکار شد و جمعهای برگزاری اول مه را سازمان داد.

کارگران، مردم آزادیخواه! حکومت اسلامی نفسهای آخر خود را میکشد. کارگران باید در اول مه امسال مهر سرنگونی و پایان کار حکومت اسلامی سرمایه را بر پیکر جامعه بزنند. حکومت اسلامی باید برود و بر ویرانه ها آن يك حکومت انسانی، سکولار، مدرن و متمدن، يك حکومت سوسیالیستی بر سر کار آید که یکی از مهمترین اقدامات آن لغو استثمار و پایان دادن به بردگی مزدی است. به استقبال اول مه برویم و روز لغو بردگی مزدی را نزدیکتر کنیم.

محمد آسنگران
۲۲ مارس ۲۰۰۵

خواهند کرد. امسال باید تلاش کرد که ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد را در مراسمهای اول مه به تصویب رساند. در کنار این مطالبه و همزمان باید استخدامهای موقت را ممنوع اعلام کرد. هر کارگری که قرار داد کاریش موقت اعلام میشود باید جرم محسوب شود و کارفرما اجازه چنین کاری را نداشته باشد. تضمین اجرای این مطالبات و دیگر خواستههای کارگران و مردم تحت ستم تنها متشکل شدن و متشکل ماندن است. بنا بر این حق آزادی تشکل یکی از مطالبات مهم اول مه میباشد. این سه مطالبه مهم امسال در جنبش اول مه باید سر لوحه پلاکاتها و شعارهای کارگران باشد: ۱- تعیین حداقل دستمزد کارگران نباید از ۴۵۰ هزار تومان کمتر باشد. ۲-

قراردادهای موقت ممنوع باید گردد ۳- حق آزادی اعتصاب و تشکل حق بدون قیدو شرط شهروندان است. مراسمهای گسترده، وسیع و توده ای و مستقل باید به دولت و عوامل جنایتکار آن و همچنین به جریانات راست جامعه نشان دهد که چپ و جنبش کارگری در کردستان قوی است و حرف آخر را میزند. کمونیستها و فعالین چپ و کارگری باید با افشای جریانات ضد کارگری امثال خانه کارگر و شوراهای اسلامی هژمونی چپ و رادیکالیسم را یک بار دیگر در کردستان به همگان نشان دهند. در کردستان باید با خوش رقصی های جریانات ناسیونالیست مقابله و افشا کرد. باید تلاش کرد مراسمهای مستقل و خیابانی برپا کرد. باید تلاش کنیم اول مه امسال با قدرت و

از این سایت ها دیدن کنید:

www.wpiran.org
www.rowzane.com
www.jawanan.com
www.azadizan.com
www.hambastegi.org

از سایت کمیته کردستان دیدن کنید
www.iskraa.org